

KULTURA OSOBISTA

Kto komu? Część 2.

Jeżdżąc komunikacją miejską zastanawiamy się, jak powiedzieć starszej osobie, żeby usiadła na Twoim miejscu. W tym artykule, przedstawię Ci kilka zasad savoir vivre w komunikacji miejskiej.

Jedziesz do szkoły tramwajem, wsiadasz do niego na przystanku pod swoim domem. Po 15 minutach jazdy wsiada starsza pani. Widzisz, że jest jej ciężko, a żaden z pasażerów nie wstaje ze swojego miejsca. Postanawiasz ustąpić miejsca kobiecie. Podchodzisz do niej i mówisz: proszę usiąść na moim miejscu. Oczywiście zasada ustępowania nie dotyczy tylko starszych pań. Dobrze wychowany młody człowiek powinien ustąpić miejsce również kobietom w ciąży, ludziom z małymi dziećmi, kobietom z dużą ilością zakupów, osobom, które wyglądają na zmęczone, chorym, inwalidom.

Czasami zdarza się, że starsze osoby, mimo wolnych miejsc chcą usiąść na tym „jedynym”, przez nie wybranym. Pewnego razu na przykład jadąc autobusem starsza pani nie czekając na moją reakcję kazała mężczyźnie i mnie wstać. Koniecznie chciała zająć moje miejsce przy oknie. Szczerze mówiąc byłam zdziwiona, mimo wolnych wielu siedzeń ustąpiłam. Moja rada? Dla miłej atmosfery w środkach komunikacji miejskiej ustępujemy miejsca nawet starszym „marudom”.

Znam inny przypadek. Moja Mama ustąpiła kiedyś miejsca staruszkowi, który okazał się być Powstańcem Warszawskim. Pan sympatycznie przedstawił jej zasadę, że mężczyzna niezależnie od wieku nie powinien skorzystać z miejsca, którego ustępuje mu kobieta. Oboje stali nad siedzeniem dotąd, aż nie zwolniły się miejsca dla nich obojga. To cenna rada.

Wracając do naszych zasad, gdy wychodzicie z pojazdu to WY macie pierwszeństwo, a nie ludzie, którzy chcą wejść, a czasem wepchnąć się do autobusu, aby jak najszybciej zająć miejsce. Taka sama zasada dotyczy wychodzenia przez zwykłe drzwi. Istotną rzeczą jest także zasada przepuszczania w drzwiach pań przez panów.

Podsumowując!!!

- nie wpychajmy się do autobusu na siłę zanim pasażerowie z niego wysiądą,
- ustępujemy miejsca wszystkim tym, którzy z racji wieku, czy samopoczucia potrzebują tego bardziej od nas,
- Panowie! ustępujcie miejsca Paniom tak w komunikacji, jak i w wejściach.

nowyteatr.org/pl/event/pinokio/photo/6

O SZTUCE Z KULTURĄ

WOLNOŚĆ I BUNT

Na deskach warszawskiego Nowego Teatru ponownie możemy zobaczyć spektakl „Pinokio”, który swoją premierę miał 31 maja 2014 roku. Historię drewnianego pajacyka wszyscy doskonale znamy, lecz ta w reżyserii Anny Smolar jest opowiedziana w nowy sposób, odbita w zwierciadle dzisiejszego świata z jego pokusami i tęsknotami.

Czy pieniądze dają wolność? Czy warto być pokornym, grzecznym i normalnym chłopcem? Czy jednak odwieczne pragnienie wolności musi prowadzić do buntu, do wyznaczenia kolejnych granic tożsamości?

Pinokio będzie musiał przeciwstawić się wielu pokusom i żądom. Posługując się kłamstwem będzie starał się uciec od biedy, w której przyszło mu żyć ze swoim ojcem. Jest w stanie poświęcić życie, aby tylko nie ujawnić z jakiego domu pochodzi. To tylko jeden z wielu motywów występujących w tym spektaklu.

Intrygujące, nowoczesne i ciekawe wizualnie. Możecie iść z rodzicami - spodoba im się.

Serdecznie polecam,

Wiwiana Olejniczak kl.1c

autor: Jerzy Pommerat
reżyserka: Anna Smolar
—
spektakl dla widzów w wieku od 8 lat
premiera: 31 maja 2014

NOWY
TEATR

nowyteatr.org/pl/event/pinokio

nowyteatr.org/pl/event/pinokio/photo/3

<http://www.mnw.art.pl/wystawy/zycie-wsrod-piekna-swiat-chinskiego-uczzonego-sztuka-z-chinskiego-muzeum-narodowego,177.htm>

O SZTUCE Z KULTURĄ

„ŻYCIE WŚRÓD PIĘKNA. ŚWIAT CHIŃSKIEGO UCZONEGO” W MUZEUM NARODOWYM W WARSZAWIE

Wybierz się w fascynującą podróż do świata sztuki i kultury dawnych Chin. Poleć razem z tutejszymi żurawiami w stronę Zachodniego Stawu, przeplynie go, aby ujrzeć bażanty na krzewach kamelii. Spotkaj dynastię Ming, galopującą na koniach w chmurach kurzu. Napij się z porcelanowego czajnika dekorowanego wicią roślinną oraz zagłęb się w piękne kaligraficzne znaki na prastarych wachlarzach...
To wszystko w najnowszej ekspozycji w Muzeum Narodowym w Warszawie do 8 stycznia 2017.

Serdecznie polecam,
Wiwiana Olejniczak, kl.1c

<http://www.mnw.art.pl/wystawy/zycie-wsrod-piekna-swiat-chinskiego-uczzonego-sztuka-z-chinskiego-muzeum-narodowego,177.htm>

Recenzja „Anti” Rihanny

Rihanna nie muszę nikomu przedstawiać. Jest jedną z najpopularniejszych i najbardziej produktywnych piosenkarek XXI w. W ciągu ośmiu lat wydała siedem albumów, z których single były rekordy na listach przebojów. Jednak na ósmy trzeba było czekać cztery lata. Czy było warto?

Przede wszystkim tytuł idealnie odzwierciedla krążek. Dlaczego? Bo muzyka na nim zawarta jest przeciwieństwem tego, czego wszyscy się spodziewali. Fani Only Girl (In the World) i We Found Love mogą być rozczarowani, bo nie ma na nim przyszłych imprezowych hitów. Nie znalazło się też miejsce na zeszłoroczne single np. Four Five Seconds. Poprzednie albumy barbadoskiej gwiazdy były mieszanką różnych gatunków muzycznych. Anti jest spójne, ale nikt nie będzie nudzić się podczas słuchania.

Krążek rozpoczyna zadziorne Consideration, w którym rapuje SZA. Dalej usłyszymy krótkie, leniwe James Joint. Pod numerem trzecim znajduje się Kiss It Better, któremu charakteru nadają dźwięki gitar. Następny jest singiel Work z gościnnym udziałem Drakea - najgorszy utwór na płycie. Monotonny i fatalnie zaśpiewany. Wrażenie po nim zaciera bardzo dobre Desperado przywołujące na myśl filmy o Zorro. Następna piosenka to zapętlone, trochę przekombinowane Woo. Pod numerem siódmym znajduje się Needed Me - ciekawa mieszanka RB z elektroniką. Dalej możemy usłyszeć przyjemne, ale mało wyraziste Yeah, I Said It.

empik.com/anti-deluxe-limited-edition-rihanna

eska.pl/hotplota/news/rihanna-anti

Następny jest intrygujący cover zespołu Tame Impala - Same Ol Mistakes. Pod numerem dziesiątym znajduje się akustyczne Never Ending, które cofa nas do początków kariery piosenkarki. Jednak żadna piosenka z krążka nie dorównuje Love on the Brain. Świetny klimat i aranżacja oraz zaskakujące eksperymenty wokalne. Dalej możemy usłyszeć oldschoolowe Higher, które mogłoby trwać dłużej. Album kończy romantyczna ballada Close To You.

"Anti" to zdecydowanie najlepsza płyta w karierze Rihanny, którą polecam jednak fanom muzyki alternatywnej, a nie popu. Mam nadzieję, że piosenkarka zrozumiała, że sukces artystyczny jest ważniejszy od komercyjnego i będzie iść swoją własną muzyczną drogą.

Opracowała: Maria Zahor, kl.1b

ZAWODY PRZYSZŁOŚCI

Stylista zwierząt

Jednym z kolejnych zawodów przyszłości jest stylista zwierząt. Osoba, która kąpie zwierzęta, doprowadza do pożądanego stanu ich sierść oraz pazury i charakteryzuje je do danej okoliczności.

Istnieją dwa rodzaje psich stylistów. Pierwszy to stylista, jaki może pracować w sklepach zoologicznych, salonach stylizacji zwierząt, klinikach zwierzęcych lub oferować własne usługi, czyli na tak zwany własny rachunek.

Drugi rodzaj to stylista, który pracuje na pokazach publicznych np. sesjach zdjęciowych, pokazach mody, czy przedstawieniach w teatrze. Obowiązki obydwu są bardzo podobne, jednak różnią się małymi szczegółami. Ten pierwszy tylko dba o higienę pupilów, natomiast drugi, oprócz dopilnowania higieny zwierząt, musi zadbać o ich elementy charakterystyki potrzebne do danego przedsięwzięcia (np. kokarda w kolorze pasującym do ubrania modelki, z którą będzie pozować).

Jakie cechy powinien mieć stylista zwierząt? Jedną z ważniejszych cech jest komunikacja ze zwierzętami, czyli umiejętność współpracy z nimi oraz brak lęku przed pupilami. Kolejną ważną cechą jest wytrzymałość fizyczna, jak i psychiczna. Stylista zwierząt spędza wiele godzin swojej pracy stojąc. Należy również pamiętać, że zwierzęta nie zawsze będą chciały być posłuszne i wykonywać od razu wszystkie polecenia stylisty.

Dlaczego ten zawód jest zawodem przyszłości? Zawód stylisty zwierząt jest bardzo popularny w Ameryce jednak z roku na rok staje się coraz bardziej znany również w Polsce. Spowodowane jest to faktem, że coraz częściej wykorzystuje się zwierzęta w pokazach mody, sesjach zdjęciowych, jak i również w różnego rodzaju kampaniach dobroczynnych. Światowej sławy gwiazdy np. Joanna Krupa czy też Ania Rubik reklamują coraz bardziej współpracę ze zwierzętami w różnych okolicznościach. Dzięki temu staje się to modne, a ludzie chcą podążać za trendami i być na topie, dlatego decydują się właśnie na ten zawód. Prawdopodobnie za 15 lat tak jak w Ameryce wielu Polaków będzie miało dyplom stylisty zwierząt.

Opracowała: Valentyna Cherednichenko, kl.2a

MODA NA CZARNE JEDZENIE

Japonia jest niezwykle ciekawym i zróżnicowanym krajem. Co chwilę Japończycy zaskakują nas różnymi nowinkami czy ciekawostkami. Dotyczy to także jedzenia. Ostatnim japońskim „krzykiem mody” w tej dziedzinie jest moda na czarne potrawy.

Wszystko zaczęło się od tego, że właściciele budek z fast foodem postanowili sprzedawać czarne burgery. Sukces był tak ogromny, że do swojego menu wprowadził je japoński Burger King. Klienci są zachwyceni i twierdzą, że smakują wybornie. Bułka i ser są w nich barwione węglem bambusowym, keczup atramentem z mątwy, a całość jest doprawiona czarnym pieprzem.

Kolejne barwione przysmaki to hot-dogi oraz lody. Te pierwsze różnią się od burgerów tylko tym, że w nich nawet parówki są czarne... Natomiast lody są wykonywane ze zwęglonych łupin orzecha kokosowego. Podobno są bardzo zdrowe i w 100% naturalne. Istnieje też druga ich wersja, w której barwnikiem jest atrament z mątwy, chociaż więcej zwolenników mają te kokosowe.

Wielu ludzi uważa ten trend za głupi i niepotrzebny, lecz Japończycy twierdzą, że to bardzo interesujące i zdrowe potrawy. Ciekawe czy w Polsce przyjęłyby się czarne burgery?

Opracowała: Maria Soroko, kl.2c

fot. Agnieszka Zajac

fot. Agnieszka Zajac

WARSZTATY EMISJI GŁOSU

Niedawno w naszej szkole odbyły się zajęcia emisji głosu z Panią Anną Stokalską, certyfikowanym trenerem wokalnym Voice and More. Uczestniczyły w nich dwie grupy uczniów, z czego jedna to grupa teatralna, natomiast druga to chór.

Na zajęciach w grupie teatralnej Pani uczyła nas prawidłowego oddychania, czyli za pomocą przepony. Sposób ten jest niezmiernie ważny w wykonywaniu takiego zawodu jak np. aktor, ale też dla każdego, kto pracuje głosem, jak nauczyciel, lektor, wokalista. Pani wykonywała też z nami ćwiczenia aparatu mowy: wargowe, szczękowe oraz językowe, aby poprawić naszą dykcję, bo właśnie dykcja obok prawidłowego oddychania jest ważnym elementem właściwej emisji głosu.

fot. Agnieszka Zajac

fot. Agnieszka Zajac

fot. Agnieszka Zajac

fot. Agnieszka Zajac

Pani Anna śpiewała wraz z nami fragment piosenki z musicalu Grease, który wymagał od nas bardzo dobrej dykcji. Po wielu próbach udało nam się poprawnie wykonać ten fragment piosenki, więc byliśmy z siebie dumni. Zajęcia trwały dwie godziny lekcyjne i przebiegały w bardzo przyjemnej atmosferze, ponieważ Pani wiedziała jak pracować z młodzieżą oraz znała się na rzeczy, co wynikało z jej ogromnego doświadczenia. Sama jest członkiem chóru oraz należy do sieci studiów lokalnych Voice and More, które jest odpowiedzią na potrzeby wokalistów oraz wszystkich zainteresowanych kształceniem głosu. Prowadzą między innymi warsztaty lektorskie, musicalowe w miastach takich jak Warszawa, Kraków, Łódź, Gdańsk, Lublin. Na koniec dostaliśmy drobne upominki mające na celu przypominanie nam tych fascynujących warsztatów.

Opracowała: Valentyna Cherednichenko, kl.2a

fot. Agnieszka Zajac

fot. Agnieszka Zajac

fot. Agnieszka Zajac

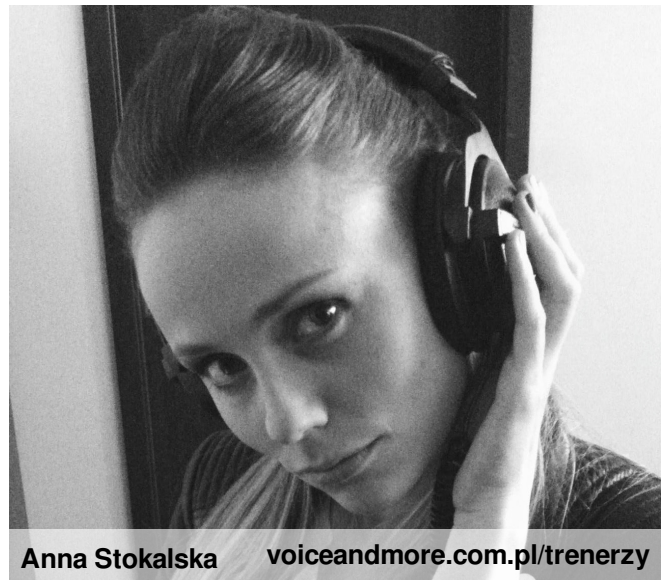

fot. Agnieszka Zajac

c.d. sprawozdania
z WARSZTATÓW EMISJI GŁOSU

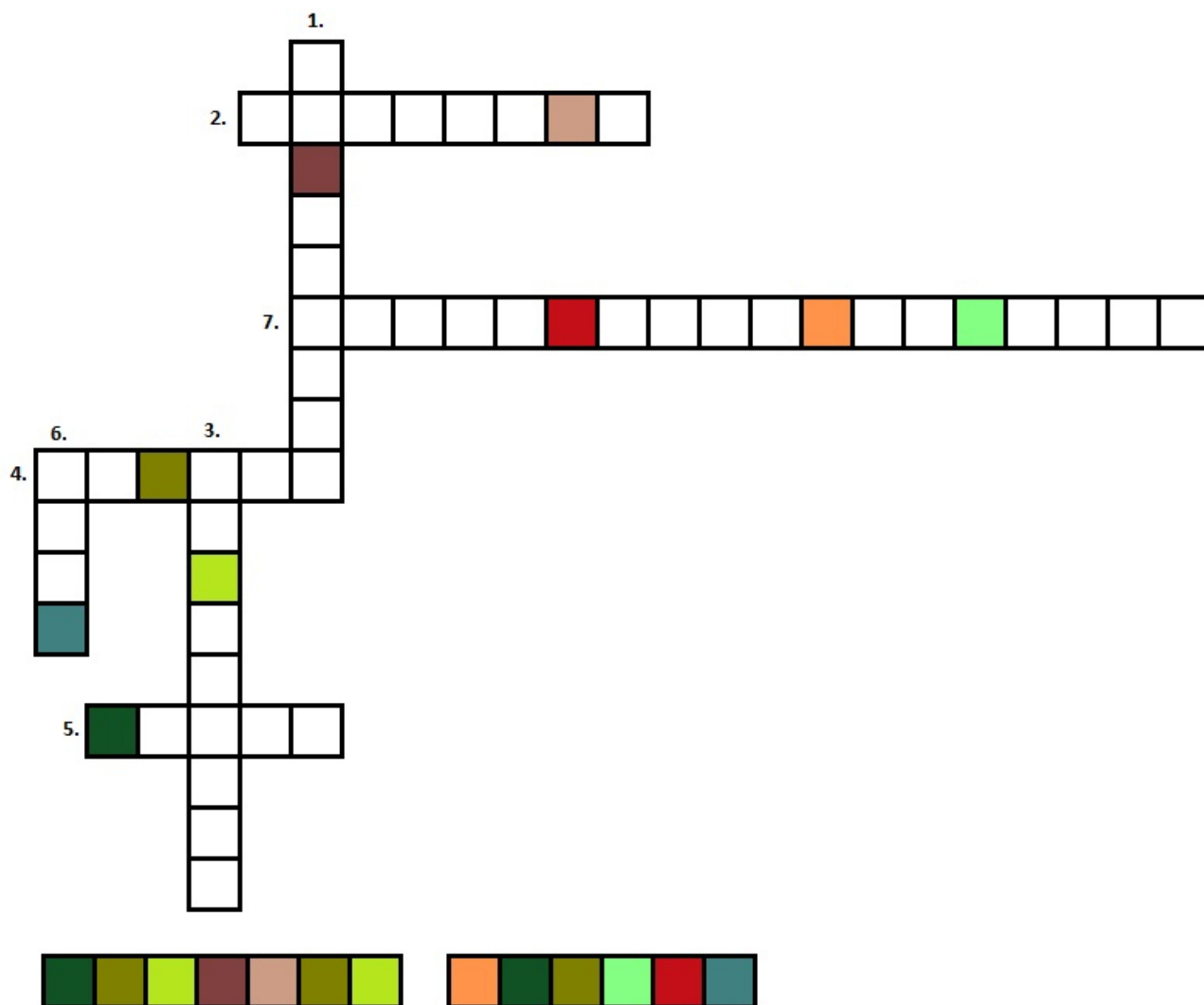
Niedawno w naszej szkole odbyły się warsztaty emisji głosu. Zajęcia te prowadziła Pani Anna Stokalska, która jest dyrygentką chóru THE VOICES. Pani Anna jest również absolwentką Dyrygentury Chóralnej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie oraz szkoły muzycznej II stopnia w klasie skrzypiec. Została stypendystką programu Erasmus i spędziła rok na wydziale Direction Choral w Conservatoire Royale de Bruxelles – Ecole Supérieure des Arts w Belgii. Podczas toku studiów była szkolona metodą klasyczną, jednak dopiero metoda Speech Level Singing pozwoliła jej na zgłębienie wiedzy o wydobyciu dźwięku, tym samym dając poczucie świadomej pracy z głosem. Prowadzi rozrywkowy chór THE VOICES, z którym doszła do finału III edycji XFACTOR. Wraz z chórem wystąpili na wielkich uroczystościach, lecz nie zaprzestają rozwijania się w tej dziedzinie. Prywatnie wielka wielbicielka musicali, muzyki filmowej, bajek Disneya i zdrowego odżywiania. Po tych warsztatach zwiększyliśmy wszyscy naszą wiedzę na temat głosu. Dzięki nim nauczyliśmy się jak dobrze oddychać podczas śpiewania i jak dobrze wydobyć z siebie dźwięk. Mamy nadzieję, że Pani Anna znajdzie dla nas chwilę i przyjdzie raz jeszcze poprowadzić takie warsztaty w naszej szkole.

Opracowała: Patrycja Jasińska, kl.2a

Voice & More
and

<http://voiceandmore.com.pl/>

1. Amerykańskie święto związane z dynią, wtedy dzieci przebierają się i zbierają cukierki.
2. Inaczej Dzień Zaduszny.
3. Tam groby zmarłych.
4. Zapalamy je na grobach zmarłych.
5. Jesienią zimny, a latem zefirek.
6. Mroźna pora roku.
7. Święto obchodzone 1 listopada.

Patrycja Jasińska, kl.2a

A oto fotograficzne wspomnienia sprzed miesiąca z obchodów Europejskiego Dnia Języków w naszej szkole w obiektywie naszej redaktorki Alicji Gójskiej z kl.2a

Arkadiusz Rożnowski, kl.3b

Maksymilian Jarczewski, kl.3a

Dominika Tryc, kl.2d

Julia Maryniarczyk, kl.3b

Zuzanna Bednarek, kl.3d

RECENZJE FILMOWE

Tym razem przeniesiemy się do świata filmu akcji pt. "Iluzja 2" („Now you see me 2”) w reżyserii Jon'a M. Chu.

Obsada:

Czterech głównych bohaterów Jesse Eisenberg (J. Daniel Atlas), Mark Ruffalo (Dylan Rhodes), Woody Harrelson (Merritt Mckinney), Dave Franco (Jack Wilder) mogliśmy już zobaczyć w poprzedniej części, do nich dochodzą: czwarty jeździec w roli Luli (Lizzy Caplan oraz główny „zły charakter” Daniel Radcliffe.

Fabuła:

Z początkiem filmu oczekujemy rozwiązania sekretów z części pierwszej. Niestety nie do końca spełniono oczekiwania widzów, którzy nałogowo przeszukiwali internet, aby znaleźć odpowiedzi. Grupka magików wywołała ogromne poruszenie, nie tylko wśród prasy i telewizji, ale i wśród zwykłych ludzi, a także ku nieszczęściu bohaterów również policji. Długo się ukrywają, kiedy w końcu wychodzą z ukrycia chcą „zapodać” widzom nową dawkę iluzji podczas finału Super Bowl. Niestety, coś idzie nie tak. Okazują się, że są ludzie, którzy wiedzą o nich więcej niż oni sami o sobie. Jak bardzo mogą pokrzyżować plany naszym bohaterom? Czy ich plan zemsty jest wystarczająco dobry, aby pokonać czterech iluzjonistów?

Recenzja:

Film z dobrze dobraną muzyką i aktorami. Niektóre fragmenty filmu są z początku niezrozumiałe, co zachęca nas do obejrzenia go po raz kolejny. Ja sama film obejrzałam trzy razy i teraz umiem sobie odpowiedzieć na przynajmniej połowę pytań, na które z początku odpowiedzi nie mogłam znaleźć. Są niestety sceny, w których efekty specjalne są użyte przesadnie, co momentami sprawia wrażenie, że to co oglądamy nie może być prawdziwe.

Ciekawostka:

Z początku rolę Luli miała grać aktorka Isla Fisher, ale z powodu ciąży musiała ją zastąpić Lizzy Caplan.

Źródło: Filmweb.pl

Opracowała: Magdalena Borowa, kl.1a

